

af Ministeren 20. Naar man ikke har villet gaa ind paa de foreslaaede Alderstillæg for Postbude og Telegrafbude, er Grunden for Telegrafbudenes Vedkommende den, at de allerede for et Par Aar siden have faaet et Lønningstillæg. Og hvad Postbudene angaar, skal jeg bemærke, at naar man sammenligner dem med lige stillede Personer i København, der enten ere i Statens Tjeneste eller ansatte i offentlige Kontorer, f. Eks. Kommunens, eller ved private Kontorer, eller med andre Mænds Stilling i lignende Forhold, som skulle ernære sig ved privat Erhverv, en Sammenligning, som jeg tror er fuldkommen berettiget, maa enhver indrømme, at Postbudene ere saa gunstige stillede, at deres Stilling visnok af deres Tæpnlige bliver betragtet som meget heldig, og det er da ogsaa aldeles sikkert, at der er et Kapsløb mellem dem, der i det hele ere kvalificerede til den Slags Ansættelser, om at opnaa denne Stilling. Udvalget er selvfølgelig meget villigt til at gaa ind paa enhver Forbedring af Statens, navnlig dens mindre Bestillingsmænds Raar, naar der er nogen som helst Anledning dertil, men det finder ogsaa, at Fordringerne kunne stilles vel højt, og i det foreliggende Tilfælde har man i det mindste for Tiden ikke fundet Anledning til at indbetomme Fordringen om Forhøjelse. Udvalget mener, at Statens Bestillingsmænd i det hele bør lønnes godt, og der er heller ingen Tvivl om, at det anses for ønskeligt for dertil kvalificerede Personer at komme i Statens Tjeneste, men at gøre disse Stillinger saa overvejende bedre end nogen som helst anden Stilling, hvortil disse Folk kunne aspirere, finder man ikke, at der er Grund til. — Jeg har endelig som Ordfører stillet et Vædringsforslag til § 6 under Nr. 1 uden for Listen, som gaar ud paa, at Summen 353,000 Kr. nedsættes med 30,000 Kr. Det angaar Taksten for indenrigste Telegrammer, som er foreslaaet forandret, og dette Vædringsforslag har nu den Betydning, at man ikke tilræder det i Finansloovforslagets Anmærkninger fremsatte Forslag om en forandret Telegramtakst. Det var nemlig der foreslaaet at forlade den nuværende Takst, der jo, som bekendt, for indenlandste Telegrammer udgør 50 Øre pr. 20 Ord med en vis Stigning pr. 10 Ord, og at gaa over til en anden Inddeling, hvor Telegrammerne skulle beregnes pr. Ord med et Minimum af 10 Ord. Der har i Udvalget i det hele taget været Qvste om en Forandring; man hængter ikke, at den omtrent over hele Verden udbredte Ordberedning ubetinget medfører Fordele og navnlig den ubetingede Fordel, at en stor Del Tele-

grammer blive kortere, saaledes at Telegrafens lettere med det samme Apparat og det samme Personale i samme Tid kan besørge flere Telegrammer, end det nu kan. Men paa den anden Side har der været forskellige Ansættelser om, hvorvidt det var ønskeligt at sætte Taksten saaledes som ønsket, hvad enten den samlede Indtægt af Telegrammerne steg eller gik ned. Der har været forskellige Ansættelser om, hvem en Forandring i Taksten vilde komme til Gode. Der er bleven fremsat den Ansættelse, at det, at Telegrammerne beregnes pr. Ord, vilde i høj Grad komme til at gaa ud over dem, som ikke stadig telegraferer, men kun telegraferer en Gang imellem, idet nemlig de, som stadig telegraferer, gerne have en Telegramadresse, en aftalt Adresse, som de særlig betale et Gebyr for, hvilket medfører, at Adressen og Underkristen i Reglen kan indskrænkes til 3 Ord, hvorimod andre telegraferende, da Telegrafvæsenet fordrer en ret tydelig Betegnelse af Modtagerens Adresse, i Regelen maa bruge saa mange Ord til Adressen, at Telegrammet vilde blive dyrere for dem ved at gaa over til Ordtaksten, end det var ved den gamle Takst. Følgen deraf er blevet, at af de mange Forslag, som have været fremme, baade fra Regeringens Side og fra Udvalgets Medlemmers Side, om Ordningen af dette Forhold, har man ikke kunnet blive enig om noget af dem, og derfor er man kommen til det Resultat at blive ved det gamle, hvad der betegnes ved den Nedsættelse af Indtægten, som jeg i mit nævnte Vædringsforslag har foreslaaet.

Paa § 19 er der allersførst foreslaaet en Nedsættelse af en Understøttelse til en Enke efter en Telegrafist, idet man har ment, at den Understøttelse, som er foreslaaet, er noget for høj. Dette er naturligvis en Skønssag, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa. — Under Nr. 21 er der af Indenrigsministeren stillet Forslag om Anstættelse af en Sprøjte til Fredensborg Slot. Udvalget har ikke kunnet se andet, end at der derved vilde vises en for stor Begunstigelse over for vedkommende Kommune. Man er naturligvis villig til at gaa ind paa de Fordringer, som ere nødvendige til at sikre Slottet mod Brandsfare, men man har ikke kunnet indse, at der opnaas andet ved dette, end at spare denne Kommune for en Udgift. — Blandt de fra 2den Behandling udvalgte Spørgsmaal fandtes en Understøttelse til det danske Fjerkræavlserelskab, og ærede Medlemmer vilde muligvis erindre, at jeg ved 2den Behandling udtalte, at denne Foræning, som egentlig bestaar af to særegne